Received:
 30.03.2018

 Accepted:
 16.10.2018

 Published:
 09.01.2019

Rola kanałów potasowych aktywowanych przez jony wapnia o małej i średniej przewodności w zależnej od śródbłonka hiperpolaryzacji naczyń krwionośnych w fizjologii i nadciśnieniu tętniczym*

The role of small and intermediate conductance calciumactivated potassium channels in endothelial-dependent hyperpolarization in physiology and arterial hypertension

Monika Kloza¹, Marta Baranowska-Kuczko^{1,2}, Olga Karpińska¹, Hanna Kozłowska¹

¹Zakład Fizjologii i Patofizjologii Doświadczalnej, Uniwersytet Medyczny w Białymstoku ²Zakład Farmacji Klinicznej, Uniwersytet Medyczny w Białymstoku

Streszczenie

Śródbłonek naczyniowy pełni ważną rolę w regulacji napięcia ścian naczyń krwionośnych poprzez syntezę i uwalnianie m.in. substancji rozszerzających, takich jak tlenek azotu (NO) i prostacyklina I, (PGI,). Ważną, niezależną od NO i PGI, rolę w relaksacji naczyń – zwłaszcza o małej średnicy (<300 µm), pełni hiperpolaryzacja zależna od śródbłonka (EDH – endothelium--derived hyperpolarization). Odpowiedź EDH zapoczątkowuje wzrost stężenia jonów wapnia w komórce śródbłonka w wyniku działania agonistów (np. acetylocholiny, bradykininy) lub napięcia ścinającego przepływającej krwi. Zainicjowany zostaje klasyczny szlak związany z pobudzeniem śródbłonkowych kanałów potasowych aktywowanych przez jony wapnia o małej (K_{ca} 2.3) i średniej (K_{ca} 3.1) przewodności, wypływem jonów potasowych z komórki śródbłonka i hiperpolaryzacją, która przenosi się na komórki mięśni gładkich i prowadzi do rozkurczu naczyń oporowych z udziałem wewnątrzprostowniczych kanałów potasowych (K_{IP}) oraz pompy sodowo-potasowej (Na⁺/K⁺-ATP-aza). EDH może być kompensacyjnym mechanizmem w warunkach zmniejszonej biodostępności NO związanej z dysfunkcją śródbłonka m.in. w nadciśnieniu tętniczym, jednak jego siła działania zależy od łożyska naczyniowego, modelu patologicznego i warunków eksperymentu. W nadciśnieniu tętniczym kanały K_{c2}2.3 i K_{c2}3.1 mogą wykazywać zmniejszoną aktywność i/lub ekspresję, przez co osłabia się zdolność małych naczyń do rozkurczu. Obecnie trwają badania nad wykorzystaniem związków modulujących (aktywatorów i inhibitorów) aktywność kanałów potasowych K_{ca}2.3 i K_{ca}3.1 jako prawdopodobny punkt uchwytu działania leków w terapii chorób układu krążenia. Aktywatory K_{ca}2.3 i K_{co}3.1 np. SKA-31 obiecująco poprawiają odpowiedź zależną od EDH i polepszają funkcję śródbłonka oraz obniżają ciśnienie krwi. Może to sugerować przydatność tych związków w terapii nadciśnienia tętniczego.

Słowa kluczowe:

hiperpolaryzacja zależna od śródbłonka – EDH • K_{ca}2.3 • K_{ca}3.1 • nadciśnienie tętnicze • inhibitory K_{ca}2.3/K_{ca}3.1 • aktywatory K_{ca}2.3/K_{ca}3.1

*Publikacja finansowana z funduszy zadania badawczego Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku nr N/ST/ ZB/17/004/2213

Summary

	The endothelium plays a crucial role in modulating vascular tone by synthesizing and releasing endothelium-derived relaxing factors, including nitric oxide (NO) and prostacyclin I ₂ (PGI ₂). Additionally, endothelium-dependent hyperpolarization (EDH) that is NO – and PGI ₂ –independ- ent participates in the relaxation of small-diameter blood vessels (<300 µm). EDH response is initiated by agonists (e.g. acetylcholine, bradykinin) – or shear stress – induced increase of calcium ions level in the endothelium and involves opening of the endothelial small (K _{ca} 2.3) and intermediate conductance (K _{ca} 3.1) calcium-activated potassium channels. The efflux of potassium ions could elicit the hyperpolarization of the surrounding myocytes by the activa- tion of the inward-rectifier potassium ion channel (K _{IR}) and/or Na ⁺ /K ⁺ -ATPase. The reduced release and/or bioavailability of NO, which is characteristic for endothelial dysfunction and may result in arterial hypertension, stimulate the generation of EDH signals, as a compensatory mechanism to maintain the endothelial control of vasodilator tone. The contribution of EDH in endothelium-dependent relaxation varies between vascular beds, animal and experimental model. In arterial hypertension the reduced expression/activity of K _{ca} 3.1 and K _{ca} 2.3 results in impaired vasorelaxation. Currently, the use of modulatory compounds (activators and inhibitors) of K _{ca} 3.1 and K _{ca} 2.3 as the potential therapeutic targets in cardiovascular diseases is under intensive investigation. It has already been known that application of activators of K _{ca} 3.1 and K _{ca} 2.3 potassium channels such (as SKA-31) can improve the EDH-type responses, the endothelial function and decrease mean arterial blood pressure. This may suggest the usefulness of these compounds in the treatment of arterial hypertension.
Keywords:	EDH-type relaxation • K _{ca} 2.3 • K _{ca} 3.1 • arterial hypertension • inhibitors of K _{ca} 2.3/K _{ca} 3.1 • activators of K _{ca} 2.3/K _{ca} 3.1
GICID DOI: Word count: Tables: Figures: References:	01.3001.0012.8388 10.5604/01.3001.0012.8388 5274 3 6 77
Adres autorki:	mgr Monika Kloza, Zakład Fizjologii i Patofizjologii Doświadczalnej, Uniwersytet Medyczny w Bia- łymstoku, ul. Mickiewicza 2A, 15-222 Białystok, e-mail: monika.kloza@umb.edu.pl
Wykaz skrótów:	AC – cyklaza adenylanowa, Ach – acetylocholina, b.d. – brak danych, cAMP – cykliczny adenozynomonofosforan, cGMP – cykliczny guanozynomonofosforan, Ca ²⁺ – jony wapnia, [Ca ²⁺] _i – wewnątrzkomórkowe stężenie jonów wapnia, Ca _v 1.2 – kanały wapniowe aktywowane napięciem, CO – tlenek węgla, COX – cyklooksygenaza, Cx – koneksyna, EC ₅₀ – molowe stężenie agonisty, przy którym zostało osiągnięte 50% efektu maksymalnego, EDH – hiperpolaryzacja zależna od śródbłonka, EDHF – śródbłonkowy czynnik hiperpolaryzujący, EDRF – czynniki rozkurczające pochodzące ze śródbłonka, eNOS – śródbłonkowa syntaza tlenku azotu, EETs – kwasy epoksyeikozatrienowe, ER – retikulum endoplazmatyczne, GC – cyklaza guanylanowa, H ₂ O ₂ – nadtlenek wodoru, H ₂ S – siarkowodór, IC ₅₀ – molowe stężenie antagonisty, przy którym zahamowano efekt maksymalny o 50%, IP ₃ – trifosforan inozytolu, K ⁺ – jony potasu, K _{ca} – kanały potasowe aktywowane jonami wapnia, K _{ca} 1.1 – kanały potasowe aktywowane jonami wapnia o średniej przewodności, K _{ca} 3.1 – kanały potasowe aktywowane jonami wapnia o średniej przewodności, K _{ca} 3.1 – kanały potasowe aktywowane napięciem, L-NAME – ester metylowy N ^ω -nitro-L-argininy, inhibitor syntazy tlenku azotu, Na ⁺ – jony sodu, Na ⁺ /K ⁺ -ATP-aza – pompa sodowo-potasowa, NO – tlenek azotu, PGI ₂ – prostacyklina l ₂ , RT-PCR – łańcuchowa reakcja polimerazy z odwrotną transkryptazą, SHR – szczury z nadciśnieniem spontanicznym, SHR-SP – szczury z nadciśnieniem spontanicznym podatne na udar mózgu, TRP – kanał przejściowego potencjału, WKY – szczury Wistar Kyoto.

ZNACZENIE ŚRÓDBŁONKA NACZYNIOWEGO W REGULACJI Średnicy naczyń krwionośnych

Śródbłonek naczyniowy odpowiada za wiele procesów fizjologicznych, takich jak: synteza i sekrecja substancji biologicznie czynnych, regulacja ciśnienia i przepływu krwi, uczestniczy w angiogenezie, krzepnięciu krwi, fibrynolizie oraz reakcjach zapalnych i odpornościowych. Pełni znaczącą funkcję w regulacji napięcia ścian naczyń krwionośnych. Uwalnia zarówno czynniki kurczące: endotelinę-1, tromboksan A, oraz rozkurczające naczynia krwionośne m.in. tlenek azotu (NO), prostacyklinę I₂ (PGI₂). Ważna rolę w relaksacji naczyń, zwłaszcza o małej średnicy (<300 µm) pełni hiperpolaryzacja zależna od śródbłonka (EDH – endothelium-derived hyperpolarization), której klasyczny szlak jest związany z pobudzeniem kanałów potasowych aktywowanych przez jony wapnia (K_{C_a}) o małej (K_{C_a} 2.3) i średniej (K_{C_a} 3.1) przewodności [1]. EDH doprowadza do relaksacji naczyń krwionośnych [46, 50].

Po raz pierwszy znaczenie śródbłonka w procesie rozkurczu naczyń udowodnili w 1980 r. R. Furchgott i J. Zawadzki. W doświadczeniu przeprowadzonym na izolowanej aorcie piersiowej królika, z uszkodzonym śródbłonkiem naczyniowym, acetylocholina (Ach) nie działała wazodylatycyjnie. Na tej podstawie wywnioskowano, że w czasie niszczenia śródbłonka, nie uwalnia się czynnik relaksacyjny, który został nazwany śródbłonkowym czynnikiem rozkurczającym (EDRF - endothelium-derived relaxing factor) [30]. Ten historyczny eksperyment zmienił dotychczasowy pogląd o lokalnej kontroli napięcia naczyniowego. W późniejszych badaniach wykazano, że czynnikiem tym jest NO [39], który odgrywa główną rolę w regulacji napięcia naczyń tętniczych o funkcji transportowej [71]. Jego znaczenie maleje wraz ze zmniejszaniem średnicy naczynia (ryc. 1). Prostacyklina I, jest wytwarzana przez komórki śródbłonka w odpowiedzi na czynniki humoralne i mechaniczne, nie bierze udziału w utrzymaniu podstawowego napięcia ścian naczyń, a pełni jedynie funkcję regulacyjną pod wpływem działających bodźców. Jej rola jest stała, bez względu na zmianę średnicy naczynia [63].

Przez wiele lat do grupy czynników wpływających na relaksację mięśni gładkich naczyń – oprócz NO i PGI, zaliczano śródbłonkowy czynnik hiperpolaryzujący (EDHF - endothelium-derived hyperpolarizing factor), który po raz pierwszy opisali w 1988 r. Félétou i Vanhoutte. W przeprowadzonym doświadczeniu na izolowanej tętnicy wieńcowej psa przy łącznej blokadzie syntazy tlenku azotu (eNOS) przez ester metylowy N^ω-nitro-Largininy (L-NAME) oraz cyklooksygenazy przez indometacynę, acetylocholina nadal zachowywała zdolność rozkurczową badanego naczynia. Na tej podstawie postawiono hipotezę o istnieniu dodatkowego czynnika powodującego hiperpolaryzację i relaksację naczyń, czyli EDHF [25]. Dotad poznano wiele potencjalnych czynników, które mogłyby pełnić te rolę. Należa do nich m.in. jony potasowe (K⁺), kwasy epoksyeikozatrienowe (EETs), nadtlenek wodoru (H₂O₂), połączenia szczelinowe (gap junctions), tlenek wegla (CO), siarkowodór (H₂S) [24, 47]. Jednak ze względu na mnogość czynników zaangażowanych w ten proces, a także to, że napiecie ścinające przepływającej krwi ("shear stress") także powoduje hiperpolaryzację i w następstwie relaksację naczynia, używanie określenia EDHF okazało się kłopotliwe i stało się nieaktualne, gdyż sama nazwa mylnie sugeruje istnienie tylko jednego czynnika. Od 2013 r. zaleca się, stosowanie terminu: "hiperpolaryzacja zależna od śródbłonka" do opisu całego procesu zachodzącego w naczyniach krwionośnych o małej średnicy [26].

HIPERPOLARYZACJA ZALEŻNA OD ŚRÓDBŁONKA (EDH)

Mechanizm hiperpolaryzacji zależnej od śródbłonka odgrywa główną rolę w relaksacji naczyń oporowych (ryc. 1, 2). Reakcja EDH może być zapoczątkowana zarówno chemicznie przez związanie receptora z ligandem (m.in. Ach, bradykininą) lub mechanicznie przez

Ryc. 2. Szlak hiperpolaryzacji zależnej od śródbłonka (EDH). Wzrost stężenia jonów wapnia Ca²⁺ w komórkach śródbłonka aktywowanych agonistą (np. bradykininą, acetylocholiną; Ach) lub napięciem ścinającym prowadzi do otwarcia kanałów potasowych o średniej i małej przewodności (odpowiednio K_{ca}3.1 i K_{ca}2.3) i wypływu jonów potasu (K⁺) do przestrzeni międzykomórkowej. Jony K⁺ pobudzają wewnątrzprostownicze kanały potasowe (K_{IR}) oraz pompę sodowo-potasową (Na⁺/K⁺-ATP-aza) obecną w błonie komórki mięśniowej naczynia krwionośnego. Wzrost stężenia jonów wapnia Ca²⁺ w komórkach śródbłonka aktywuje również syntazę tlenku azotu (eNOS) oraz cyklooksygenazę (COX), zaangażowane w syntezę związków wazorelaksacyjnych: odpowiednio tlenku azotu (NO) i prostacykliny I₂ (PGI₂) działających za pośrednictwem kanałów potasowych aktywowanych przez jony wapnia o dużej przewodności (K_{ca}1.1) i cyklicznego adenozynomonofosforanu (cAMP). Na⁺ - jony sodu; TRPV4 - kanały wapniowe zależne od potencjału; GC - cyklaza guanylanowa; cGMP - cykliczny guanozynomonofosforan; AC - cyklaza adenylanowa (wg [23, 34] zmodyfikowano)

działanie napięcia ścinającego płynącej krwi [2, 47]. Oba te zjawiska powodują wzrost wewnątrzkomórkowego stężenia jonów wapnia [Ca²⁺], Jony Ca²⁺ pochodzą z dwóch źródeł: magazynu znajdującego się w siateczce endoplazmatycznej (ER) lub ich napływu z zewnątrz przez otwarte kanały wapniowe zależne od potencjału (TRP, transient receptor potential), zwłaszcza TRPV4 [23, 28]. Wysokie stężenie [Ca²⁺], w komórce endotelium, może bezpośrednio aktywować kanały potasowe K_{ca}2.3 i K_{Ca}3.1, natomiast pośrednio kanały potasowe aktywowane przez jony wapnia o dużej przewodności – K 1.1 w miocytach [31]. Kanały potasowe K_{Ca}2.3 i K_{Ca}3.1 znajdują się głównie na powierzchni komórek śródbłonka i to im przypisuje się znaczącą rolę w procesie EDH [44] (tabela 1). Przez otwarte kanały potasowe następuje wypływ jonów K⁺ z komórek śródbłonka do przestrzeni otaczającej, dochodzi do zwiększenia polarności błon, czyli ich hiperpolaryzacji. Stan ten w sposób bierny, dzięki obecności połączeń szczelinowych (gap junctions), przenoszony jest między sąsiadującymi komórkami homotypowymi (komórka śródbłonka - komórka śródbłonka) jak i heterotypowymi (komórka śródbłonka - komórka mięśni gładkich) [67]. Ponadto za rozprzestrzenianie się hiperpolaryzacji ze śródbłonka na miocyty, mogą również odpowiadać uwolnione jony K* zwane "chmurą potasową". Umiarkowany wzrost jonów K⁺ w przestrzeni międzykomórkowej (<15 mM) może wywołać hiperpolaryzację i rozkurcz mięśni gładkich przez aktywację wewnątrzprostowniczych kanałów potasowych (K_{IR}) oraz pompy sodowo-potasowej (Na⁺/ K⁺-ATP-aza) znajdujących się w błonie komórki mięśniowej [23, 47] (ryc. 2). Kanały potasowe zależne od Ca^{2+} o dużej przewodności (K_c1.1), które znajdują się głównie w komórkach mięśni gładkich naczyń w sposób pośredni mogą uczestniczyć w ich hiperpolaryzacji. Ich pobudzenie następuje przez dyfundujące ze śródbłonka czynniki rozkurczające, których synteza indukowana jest przez wysokie stężenie jonów Ca²⁺ (np. EETs, H₂O₂, NO) [44]. Kanały K_{ca}1.1 mogą być aktywowane przez NO bezpośrednio lub pośrednio przez cykliczny guanozynomonofosforan (cGMP), który jest pozytywnym modulatorem tych kanałów [61]. W wyniku opisanych wyżej procesów dochodzi do rozkurczu naczyń krwionośnych (ryc. 2, tabela 1).

MECHANIZM ROZPRZESTRZENIANIA SIĘ HIPERPOLARYZACJI MIĘDZY KOMÓRKAMI ŚRÓDBŁONKA ORAZ KOMÓRKAMI ŚRÓDBŁONKA I MIĘŚNI GŁADKICH NACZYŃ KRWIONOŚNYCH

Ściany tętniczek oporowych są zbudowane z pojedynczej warstwy komórek śródbłonka, oddzielonych błoną podstawną od warstwy mięśni gładkich. Mimo odgraniczenia warstw przez włókna kolagenowe i elastynowe, zostaje zachowana między nimi komunikacja. W błonie podstawnej znajdują się przestrzenie, w które wnikają fragmenty śródbłonka, dzięki którym komórki pozostają w bezpośrednim sasiedztwie miocytów [76]. W takim umiejscowieniu komórki endotelium maja charakterystyczną budowę. Zawierają następujące struktury: retikulum endoplazmatyczne (ER), gap junctions, receptory trifosforanu inozytolu (IP₃), K_{Ca}3.1. Na szczególną uwagę zasługuje liczne występowanie K_{Ca}3.1, w miejscu połączeń mięśniowo-śródbłonkowych, zwłaszcza w bliskim sasiedztwie ER [3] (ryc. 3). Retikulum endoplazmatyczne jest głównym źródłem Ca²⁺ w komórce. Jego uwolnienie następuje pod wpływem stymulacji receptorów IP, i/lub samych kanałów Ca²⁺, ma to charakter powtarzających się prądów jonowych. Jony Ca²⁺ uwolnione z ER otwierają kanały K_{Ca}3.1, a także aktywują Na⁺/K⁺-ATP--azę i kanały potasowe K_{IR} obecne w błonie komórki mięśniowej. Następuje wypływ jonów K⁺ do przestrzeni zewnątrzkomórkowej i hiperpolaryzacji komórek, która rozprzestrzeniając się lokalnie, jest mechanizmem regulacji napięcia naczyń oporowych, powodując ich rozkurcz [21, 22, 59].

Drugim regionem o swoistej organizacji jest obszar połączenia dwóch komórek śródbłonka. W sąsiadujących komórkach często tworzą się charakterystyczne zagłębienia nazywane kaweolami (ryc. 4). W tych miejscach występują licznie kanały K_{ca}2.3, połączenia szczelinowe (zbudowane z koneksyn: Cx37, Cx40 i Cx43) oraz kanały TRP, zwłaszcza TRPV4 [58]. Zachodząca w tym obszarze hiperpolaryzacja zależy bezpośrednio od otwarcia kanałów K_{ca}2.3 [65]. Warto zaznaczyć, że w naczyniach w stanie spoczynku, czyli przy braku czynników wazokonstrykcyjnych, reakcja EDH jest związana głównie z aktywacją kanałów K_{ca}2.3 i zostaje przekazana na miocyty przez śródbłonkowo-mięśniowe połączenia szczelinowe [23], a przy pobudzeniu, czyli w naczyniach stymulowanych przez czynnik wazokonstrykcyjny, hiperpolaryzacja jest zależna zarówno od otwarcia kanału K_c2.3, jak i K_c3.1 [21].

ŚRÓDBŁONKOWE KANAŁY POTASOWE AKTYWOWANE PRZEZ Jony Wapnia

W tabeli 1 zestawiono cechy kanałów potasowych aktywowanych przez jony wapnia, najczęściej występujących w śródbłonku naczyniowym (K_{ca} 2.3 i K_{ca} 3.1), a dla porównania w miocytach naczyń krwionośnych (K_{ca} 1.1).

Kanały K_{ca}^2 .3 oraz K_{ca}^3 .1 wykazują ekspresję na komórkach śródbłonka całego łożyska naczyniowego, co potwierdzono u przedstawicieli wszystkich dotychczas zbadanych gatunków, m.in. człowieka, świni, krowy, psa,

Casha	
jonów wapnia; NO - tlenek azotu; CO - tlenek węgla; EETs -	- kwasy epoksyeikozatrienowe; H ₂ S - kwas siarkowodorowy, pS – pikosimensy; na podstawie [2, 34, 49].
Tabela 1. Charakterystyka kanałów potasowych aktywov	wanych przez jony wapnia znajdujące się w ścianie naczyń krwionośnych. [Ca²+]i – wewnątrzkomórkowe stężenie

Cecha	Kanały potasowe aktywowane przez jony wapnia obecne w naczyniach krwionośnych				
Przewodność dla jonów potasu	mała; 10 pS	średnia; 20-80 pS	duża; 240 pS		
Podtyp	K _{ca} 2.3 (SK _{ca})	K _{ca} 3.1 (IK _{ca})	К _{са} 1.1 (ВК _{са})		
Geny kodujące	KCNN3	KCNN4	KCNMA1 - podjednostka α; KCNMB1 - podjednostka β		
Rozmieszczenie w naczyniach	Komórki śródbłonka w miejscu połączenia dwóch komórek śródbłonka, kaweole	Komórki śródbłonka w miejscu połączeń mięśniowo-śródbłonkowych	Komórki mięśni gładkich ludzkie komórki śródbłonka żyły pępowinowej		
Wrażliwość na jony wapnia	Jony Ca ²⁺ - połączone z kalmoduliną	Jony Ca ²⁺ - połączone z kalmoduliną	jony Ca ²⁺		
Zależność od napięcia	-	-	+		
Fizjologiczne czynniki pobudzające	Wzrost [Ca ²⁺] _i	Wzrost [Ca ²⁺] _i	Wzrost [Ca ²⁺] ₁ ; depolaryzacja; C0; N0; EETs; H ₂ S; kinaza białkowa A; kinaza białkowa B		
Fizjologiczne czynniki hamujące	Spadek [Ca ²⁺] _i	Spadek [Ca ²⁺] _i	Spadek [Ca ²⁺]; [,] hiperpolaryzacja; kinaza białkowa C		

Ryc. 4. Rozmieszczenie kanałów jonowych w błonie komórkowej sąsiadujących komórek śródbłonka. K_{ca}2.3 - kanał potasowy aktywowany przez jony wapnia o małej przewodności; K_{IR} - wewnątrzprostowniczy kanał potasowy; TRPV4 - kanał wapniowy zależny od potencjału; gap junctions - połączenia szczelinowe; K⁺ - jony potasu; Ca²⁺ - jony wapnia (wg [23] zmodyfikowano)

Ryc. 5. Schemat podjednostki budującej kanały potasowe aktywowane przez jony wapnia o małej (K_G2.3) i średniej (K_G3.1) przewodności z sześcioma domenami S1-S6 i końcem karboksylowym wiążącym kalmodulinę. Szczelina oznaczona symbolem P została utworzona pomiędzy domenami S5 i S6 (wg [17] zmodyfikowano)

szczura [8, 18, 48, 52, 53, 60]. W warunkach fizjologicznych komórki mięśniowe nie mają na swojej powierzchni tych kanałów [24, 34]. Ten stan może ulec jednak zmianie w patologii. W odpowiedzi na uszkodzenie naczyń, spowodowane np. przezskórną śródnaczyniową angioplastyką wieńcową, pomostowaniem aortalno-wieńcowym lub w wyniku rozwijającej się miażdżycy na powierzchni miocytów tworzących nadmiernie rozrastającą się błonę wewnętrzną (tzw. neointymę) stwierdzono obecność kanałów K_{ca}3.1 [44, 74]. Należy jednak pamiętać, że kanały potasowe K $_{\rm Ca}$ 2.3 i K $_{\rm Ca}$ 3.1 są nie tylko na komórkach śródbłonka. U ludzi K_{ca}3.1 znajdują się również na krwinkach białych i czerwonych, gdzie są zaangażowane w zależną od jonów Ca²⁺ odpowiedź immunologiczną oraz regulują objętość erytrocytów [27, 34]. W nabłonku jelit, oskrzeli i ślinianek odpowiadają za wytwarzanie m.in. śliny czy śluzu [48]. Kanały K_{Ca}2.3 występują w neuronach dopaminergicznych ośrodkowego układu nerwowego pośredniczą w kontroli czasu refrakcji. Ich obecność stwierdzono także w mięśniach szkieletowych, w pęcherzu moczowym, rdzeniu kręgowym, zwojach korzeni grzbietowych, sercu [45].

Kanały potasowe $K_{ca}^2.3$ i $K_{ca}^3.1$ są zbudowane z czterech jednakowych podjednostek α , kodowanych przez następujące geny: *KCNN3* dla $K_{ca}^2.3$ oraz *KCNN4* dla $K_{ca}^3.1$. Każda podjednostka zawiera sześć transbłonowych domen (S1-S6), z końcem NH₂ i COOH zwróconym do wnętrza komórki (ryc. 5). W domenie S4 brak jest regionu bogatego w argininę, który odpowiada za wrażliwość receptora na zmiany napięcia błony [34, 45]. Właściwy otwór kanału zlokalizowano między regionem S5-S6, natomiast kalmodulina wchodzi w interakcje z C-końcem łańcucha polipeptydowego.

FARMAKOLOGIA KANAŁÓW POTASOWYCH AKTYWOWANYCH PRZEZ JONY WAPNIA O MAŁEJ (K_{CA}2.3) I ŚREDNIEJ (K_{CA}3.1) PRZEWODNOŚCI

Związki, które aktywują lub hamują śródbłonkowe K_{ca} są przeważnie modulatorami, które samodzielnie nie powodują otwarcia/zamknięcia kanałów, a zmieniają ich konformację przestrzenną. Jest to związane ze zwiększeniem wrażliwości na jony Ca²⁺, dzięki czemu niższe stężenie tych jonów jest konieczne do otwarcia kanałów K_{ca} 2.3 i K_{ca} 3.1 (modulatory pozytywne) lub dochodzi do zmniejszenia wrażliwości na jony Ca²⁺, co powoduje, że znacznie wyższe stężenie tych jonów jest konieczne do otwarcia kanałów potasowych (modulatory negatywne) [13, 74]. W dostępnym piśmiennictwie nomenklatura jest niejednolita [13, 36, 74], dla uproszczenia, w pracy modulatory pozytywne i negatywne będą nazywane odpowiednio aktywatorami i blokerami/inhibitorami [1].

AKTYWATORY

Wszystkie dotychczas poznane aktywatory kanałów K_{Ca} 2.3 i K_{Ca} 3.1 są pochodzenia syntetycznego (tabela 2). Pierwszym wprowadzonym do lecznictwa był riluzol, który słabo i nieselektywnie pobudza K_{Ca} 2.3 oraz K_{Ca} 3.1 [35]. Może również blokować kanały sodowe znajdujące się na neuronach i kanały K_{IR} . Wykorzystany został w terapii stwardnienia zanikowego bocznego, ze względu na hamowanie procesów wywoływanych przez kwas glutaminowy, a wpływ na kanały K_{Ca} był jedynie działaniem dodatkowym [13]. Innym poznanym związkiem był 1-EBIO (1-ethyl-2-benzimidazolinone) [19], który wykazuje cechy słabego aktywatora z większym powinowactwem do K_{Ca} 3.1 niż K_{Ca} 2.3. Jego wykorzystanie ogranicza się jedynie do badań laboratoryjnych.

Nowszymi aktywatorami o znacznie silniejszym działaniu są NS309 [69] i SKA-31 [60]. NS309 charakteryzuje się mniejszą selektywnością niż SKA-31 (tabela 2). Poza kanałami K_{ca} aktywuje zależne od napięcia kanały potasowe (K, 11.1) i kanały wapniowe (Ca, 1.2) oraz receptory adenozyny A₂₄ [6, 23]. Oba związki wykazują działanie rozkurczowe w naczyniach krwionośnych. NS309 wywoływał zależny od śródbłonka i szlaku EDH rozkurcz izolowanych tętnic płucnych człowieka i krezkowych szczura [48, 66]. Poprawiał też wyraźnie funkcję śródbłonka i reakcję zależną od EDH w małych izolowanych tetnicach krezkowych szczurów z cukrzyca typu 1 [5]. Powodował słabszą relaksację naczyń krezkowych szczurów z nadciśnieniem indukowanym octanem deoksykortykosteronu i zwiększoną podażą soli (model DOCA-salt) w porównaniu z normotensyjną kontrolą [42].

SKA-31 działa zarówno na kanały $K_{Ca}^3.1$ jak i $K_{Ca}^2.3$, przy czym wykazuje większą aktywność wobec $K_{Ca}^3.1$, np. w tętnicach szyjnych myszy [36, 60]. Charakteryzuje się korzystnymi właściwościami farmakokinetycznymi, m.in. słabym wiązaniem z białkami oraz brakiem tok-

syczności wobec tkanek [60]. Jak dotąd wpływ SKA-31 na obniżenie ciśnienia tętniczego krwi w warunkach *in vivo* został wykazany u normotensyjnych myszy [56, 60], świń [52] i psów rasy beagle [18], a także u myszy z nadciśnieniem tętniczym indukowanym angiotensyną II [60] oraz wywołanym supresją genu kodującego K_{ca}2.3 [4].

W badaniach *in vitro* w izolowanym bijącym sercu, podanie SKA-31 znacznie zwiększyło przepływ krwi w naczyniach wieńcowych [51]. SKA-31 powodował zależnie od wieku i płci relaksację izolowanej tętnicy krezkowej górnej myszy [46]. Ponadto w badaniach na izolowanych tętnicach krezkowych szczura wykazano, że zależne od EDH działanie relaksacyjne SKA-31 nie różniło się u zwierząt normotensyjnych WKY (Wistar Kyoto) i u zwierząt z pierwotnym nadciśnieniem tętniczym SHR (spontaneously hypertensive rat) [41, 62]. Badania te mogą wskazywać na poprawianie funkcji śródbłonka przez SKA-31.

Uzyskana odpowiedź hipotensyjna oraz korzystne działanie rozkurczowe naczyń krwionośnych pod wpływem SKA-31 może być w przyszłości wykorzystane w obni-

Tabela 2. Porównanie siły działania aktywatorów i blokerów kanałów potasowych aktywowanych przez jony wapnia o małej (K_{ca} 2.3) i średniej (K_{ca} 3.1) przewodności. IC₅₀ - molowe stężenie antagonisty, przy którym zahamowano efekt maksymalny o 50%; EC₅₀ - molowe stężenie agonisty, przy którym zostało osiągnięte 50% efektu maksymalnego; nM - nanomole; μ M – mikromole; na podstawie [15, 74]

9	Substancje aktywne	K _{ca} 2.3	K _{ca} 3.1	
	Riluzol	10-20 μM	10-20 μM	
Aktywatory (EC ₅₀)	1-EBIO	87-600 μM	24-80 µM	
	N5309	120-900 nM	10-27 nM	
	SKA-31	3 µM	260 nM	
	SKA-111	13,7 µM	111 nM	
	SKA-121	4,4 μΜ	190 nM	
	Charybdotoksyna	Brak działania przy stężeniu 1µM	2-28 nM	
	TRAM-34	SKA-111 13,7 μM 111 n/ SKA-121 4,4 μM 190 n/ Charybdotoksyna Brak działania przy stężeniu 1μM 2-28 n TRAM-34 20 μM 10-25 r Senicapoc >10 μM 11 nM Apamina 1-13 nM Brak dzia przy stężeniu stężeniu stężeniu	10-25 nM	
Plakany/Inhibitary/IC)	Senicapoc	>10 µM	11 nM	
Blokery/Inhibitory (IC ₅₀)	Apamina	1-13 nM	Brak działania przy stężeniu 1μΜ	
	NS6180	>10 µM	11 nM	
	UCL1684	6-10 nM	Brak działania przy stężeniu 1µM	

żaniu ciśnienia tętniczego. Wprawdzie spadek ciśnienia krwi u psów i świń był krótkotrwały, a to może skutecznie ograniczyć użyteczność SKA-31 w długoterminowym leczeniu chorych z nadciśnieniem. Istnieje jednak grupa pacjentów mogących odnieść potencjalną korzyść w stosowaniu krótko działających agonistów, m.in. z nadciśnieniem tętniczym opornym na konwencjonalne leczenie; nadciśnieniem tętniczym pojawiającym się podczas zabiegów chirurgicznych; u pacjentów ze skurczem naczyń niewrażliwych na donory NO bądź z przewlekłą obturacyjną chorobą płuc, gdy stosowanie np. antagonistów receptorów β-adrenergicznych jest przeciwwskazane [45]. W tabeli 2 zestawiono substancje oddziaływające na kanały K_{ca} 3.1 i K_{ca} 2.3 z uwzględnieniem ich selektywności.

BLOKERY/INHIBITORY

Pierwszymi stosowanymi w badaniach blokerami kanałów K_{ca} były toksyny pochodzenia naturalnego: charybdotoksyna i apamina (tabela 2). Charybdotoksyna jest związkiem wyizolowanym z jadu skorpiona, który blokuje kanały K_{ca}3.1 [33]. Niestety nie jest idealnym inhibitorem, ponieważ wpływa również na kanały K_{ca}1.1 oraz K_v1.3 [74]. Zastosowanie pochodnych klotrimazolu: TRAM-34 i ICA-17043 (syn. senicapoc) o znacznie większej selektywności wobec K_{ca}3.1, skutecznie zastąpiło stosowaną w badaniach charybdotoksynę [75]. Najnowszym poznanym związkiem o podobnych właściwościach jest NS6180 [68].

Tabela 3. Porównanie zmian ekspresji wybranych kanałów jonowych i białek w ścianie naczyń krwionośnych oraz siły działania hiperpolaryzacji zależnej od śródbłonka (EDH) u szczurów hipertensyjnych w porównaniu do odpowiednich normotensyjnych kontroli

Model nadciśnienia tętniczego		Naczynie	Ekspresja					
			К _{са} 3.1	К _{са} 2.3	K _{IR} 2.1	Na+/K+ -ATP-aza	EDH	Piśmiennictwo
– Pierwotne –	SHR-SP	Drugie odgałęzienie tętnicy krezkowej	ţ	Ļ	b.d.	b.d.	Ļ	[32]
	SHR+L-NAME	Perfundowane tętnice nerkowe	^*	\rightarrow^*	b.d.	b.d.	Ť	[64]
	SHR	Drugie i trzecie odgałęzienia tętnicy krezkowej	b.d.	Ļ	ţ	b.d	Ļ	[73]
	SHR	Tętnica nerkowa	b.d	b.d.	b.d.	\rightarrow^{*}	Ļ	[9]
	SHR	Górna tętnica krezkowa	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	\downarrow	[46]
- Wtórne	Nadciśnienie indukowane Ang II	Czwarte odgałęzienie tętnicy krezkowej	ţ	ţ	b.d.	b.d.	\rightarrow	[38]
	Nefrektomia	Tętnica szyjna	Ļ	Ļ	b.d.	b.d.	Ļ	[43]
	DOCA-salt (model wysokosodowy)	Trzecie odgałęzienie tętnicy krezkowej	Ļ	b.d.	b.d.	b.d.	\rightarrow	[42]

↓ - zmniejszenie ekspresji/reakcji; ↑ - zwiększenie ekspresji/reakcji; → - ekspresja/reakcja bez zmian; b.d. - brak danych, *- w badaniu do oceny zmian ekspresji wykorzystano metodę RT-PCR w pozostałych użyto metody Western-blot; SHR-SP- szczury z nadciśnieniem spontanicznym podatne na udar mózgu; SHR - szczury z nadciśnieniem spontanicznym; L-NAME - inhibitor syntazy tlenku azotu; Ang II – angiotensyna II; K_{ca}2.3 - kanały potasowe aktywowane przez jony wapnia o małej przewodności; K_{ca}3.1 - kanały potasowe aktywowane przez jony wapnia o średniej przewodności; K_{ra} - wewnątrzprostownicze kanały potasowe; Na+/K+-ATP-aza - pompa sodowo-potasowa

Apamina, będąca toksyną pszczelą, wykazuje aktywność wobec kanałów potasowych K_{ca} 2.3 [40]. W przeciwieństwie do charybdotoksyny nie blokuje bezpośrednio kanału, a jej działanie jest związane z mechanizmem allosterycznym [57]. Związkiem hamującym aktywność kanału K_{ca} 2.3 jest również syntetyczny UCL1684 [10].

ZNACZENIE ODPOWIEDZI ZALEŻNEJ OD EDH W NADCIŚNIENIU TĘTNICZYM

Nadciśnienie tętnicze jest chorobą układu sercowonaczyniowego, w której dochodzi do zmian strukturalnych i funkcjonalnych prowadzących, m.in. do dysfunkcji endotelium, upośledzenia rozkurczu i nadmiernego skurczu naczyń krwionośnych. Zaburzenie funkcji śródbłonka zwykle przebiega z obniżeniem syntezy lub zmniejszeniem aktywności NO [17]. Zachodzące zmiany mogą również dotyczyć samej reakcji EDH, powiązanej przede wszystkim z kanałami potasowymi $K_{ca}^2.3$ i $K_{ca}^3.1$, która może się zmniejszać, pozostawać na stałym poziomie lub ulegać wzmocnieniu (tabela 3) [7].

Zmniejszenie syntezy NO przez śródbłonek w nadciśnieniu tętniczym upośledza utrzymanie odpowiedniego napięcia naczyń. Gdy jego ilość maleje, udział EDH w rozkurczu naczyń o małej średnicy, takich jak tętnice wieńcowe, nerkowe zaczyna pełnić główną rolę kompensacyjną [9, 23]. Potwierdzono to w tętnicach perfundowanych nerek szczurów z SHR, przy blokadzie NO oraz u myszy transgenicznych z ludzkim genem angiotensynogenu i reniny, u których wykazano lepszy rozkurcz zależny od EDH w porównaniu z relaksacją naczyń u zwierząt normotensyjnych [64, 72]. Całkowita kompensacja niedoboru NO, reakcją zależną od EDH u szczurów z nadciśnieniem tętniczym, wynika prawdopodobnie ze zwiększonej ekspresji kanałów potasowych K_{ca}3.1 oraz ich większego udziału w reakcji rozkurczowej badanych naczyń [64].

W badaniach funkcjonalnych znacznie częściej wykazywano zahamowanie odpowiedzi EDH. W izolowanych tętnicach krezkowych (drugie odgałęzienie od tętnicy krezkowej górnej), pochodzących od szczurów z nadciśnieniem pierwotnym podatnych na udar (SHR-SP; stroke-prone spontaneously hypertensive rat) stwierdzono słabsze działanie relaksacyjne acetylocholiny niż w naczyniach wyizolowanych od szczurów normotensyjnych. Ponadto u szczurów SHR-SP wykazano większą ekspresję kanałów K_{Ca}3.1 oraz mniejszą ekspresję K_{Ca}2.3 niż u szczurów normotensyjnych. Obserwowana regulacja w górę (up-regulation) K_{ca}3.1, nie mogła jednak skorygować upośledzonej relaksacji związanej ze zmniejszoną reakcją EDH u szczurów SHR-SP, a więc przeciwdziałać występującemu nadciśnieniu [32]. W badaniach przeprowadzonych na izolowanej górnej tętnicy krezkowej szczurów SHR, wykazano, że osłabiona aktywność kanałów K_{ca}3.1 jest zaangażowana w początkowej fazie upośledzenia relaksacji zależnej od EDH [46]. Zmniejszenie reakcji EDH, zaobserwowano również w doświadczeniach przeprowadzonych na izolowanych tętnicach krezkowych szczurów SHR. Główna przyczyna osłabienia odpowiedzi rozkurczowej naczyń na acetylocholinę wynikała ze zmniejszenia ekspresji kanałów K_{ca} 2.3. Nie zaobserwowano natomiast zmian między grupą badaną, a kontrolną w relaksacji naczyń po zastosowaniu TRAM-34 blokera kanałów K_{ca} 3.1 [73]. Podobnie spadek ekspresji kanału K_{ca} 2.3 udowodniono u szczurów po nefrektomii [43] oraz u myszy z nadciśnieniem tętniczym wywołanym mutacją w genie kanału K_{ca} 2.3 [70].

Znane są przypadki, iż mimo spadku ekspresji K_{ca} i uszkodzonego śródbłonka pod wpływem nadciśnienia tętniczego reakcja EDH pozostawała na niezmienionym poziomie u szczurów z nadciśnieniem tętniczym indukowanym angiotensyną II [38] oraz w modelu DOCA-salt [42].

Reakcja EDH zapoczątkowana w śródbłonku przez aktywację kanałów $K_{Ca}^2.3$ i $K_{Ca}^3.1$, przenosi się na miocyty i obecne tam białka błonowe, czyli K_{IR} i Na^+/K^+ -ATP-azę. Hiperpolaryzacja miocytów przez pobudzenie wymienionych białek prowadzi do rozkurczu naczyń mikrokrążenia. Sygnał z $K_{Ca}^2.3$ przenoszony jest na K_{IR} , a z $K_{Ca}^3.1$ głównie na Na⁺/K⁺-ATP-azę (tzw. down stream, ryc. 2) [21]. W badaniach prowadzonych w naczyniach krezkowych szczurów SHR wykazano zmniejszenie aktywności hiperpolaryzacyjnej oraz ekspresji kanałów $K_{Ca}^2.3$ - K_{IR} , natomiast nie zaobserwowano tych zmian w $K_{Ca}^3.1$ – Na⁺/K⁺-ATP-azie. Ten zaburzony szlak może spowodować zwiększenie napięcia naczyniowego *in vivo* i może być jedną z przyczyn wzrostu ciśnienia tętniczego krwi charakterystycznego dla szczurów SHR [73].

Dotychczas nie wyjaśniono jednoznacznie przyczyn rozbieżności między wynikami prac, w których badano relaksację naczyń zależną od EDH. Nie można wykluczyć wpływu wykonywania badań na różnych gatunkach zwierząt i różnych modelach zwierzęcych nadciśnienia (pierwotne i wtórne nadciśnienie tętnicze) oraz różnic wieku i płci badanych zwierząt. Różnice budowy i właściwości funkcjonalnych badanych naczyń i ich odgałęzień również mogły się przyczynić do otrzymywania przeciwstawnych wyników [12, 23]. Przyczynę tego zjawiska upatruje się w rozmieszczeniu kanałów i ich liczbie K_{ca}2.3 i K_{ca}3.1 w obrębie ściany naczyń. Przykładem może być doświadczenie przeprowadzone na pierwszych i czwartych odgałęzieniach tętnicy krezkowej szczurów Sprague-Dawley w obecności L-NAME i indometacyny. W pierwszym odgałęzieniu tętnicy krezkowej zarówno apamina, jak i TRAM-34, stosowane oddzielnie nie znosiły całkowicie odpowiedzi indukowanej przez acetylocholinę, co świadczy o jednoczesnej aktywacji kanałów K_{ca}2.3 i K_{ca}3.1. Natomiast w czwartorzędowym odgałęzieniu tętnicy krezkowej po zastosowaniu apaminy uzyskano pełną blokadę relaksacji, co sugerowało główną rolę kanałów K_{ca}2.3 [37]. Zmiany ekspresji poszczególnych białek zaangażowanych w reakcję EDH w modelach nadciśnienia tętniczego przedstawiono w tabeli 3.

PODSUMOWANIE

EDH pełni rolę kompensacyjną, jednak siła jego działania zależy od łożyska naczyniowego, modelu patologicz-

Ryc. 6. Potencjalne wykorzystanie i działanie substancji farmakologicznie czynnych wpływających na kanały potasowe aktywowane przez jony wapnia o małej (K_{c.}2.3) i średniej (K_{c.}3.1) przewodności w układzie krążenia

nego i warunków eksperymentu. Obecnie trwają badania nad wykorzystaniem aktywatorów i blokerów/inhibitorów kanałów potasowych K_{Ca} 2.3 oraz K_{Ca} 3.1 jako prawdopodobny punkt uchwytu działania leków w terapii chorób układu krążenia [55]. Aktywatory tych kanałów obiecująco poprawiają odpowiedź zależną od EDH i polepszają funkcję śródbłonka w chorobach sercowo-naczyniowych, w tym nadciśnienia tętniczego. Potencjalne terapeutyczne wykorzystanie w układzie krążenia związków oddziaływających na $K_{ca}^2.3$ i $K_{ca}^2.3$ i przedstawiono na ryc. 6.

PIŚMIENNICTWO

[1] Alexander S.P., Catterall W.A., Kelly E., Marrion N., Peters J.A., Benson H.E., Faccenda E., Pawson A.J., Sharman J.L., Southan C., Davies J.A., CGTP Collaborators: The Concise Guide to PHARMACO-LOGY 2015/16: Voltage-gated ion channels. Br. J. Pharmacol., 2015; 172: 5904-5941

[2] Baranowska M., Kozłowska H., Korbut A., Malinowska B.: Kanały potasowe w naczyniach krwionośnych ich znaczenie w fizjologii i patologii. Postępy Hig. Med. Dośw., 2007; 61: 596-605

[3] Billaud M., Lohman A.W., Johnstone S.R., Biwer L.A., Mutchler S., Isakson B.E.: Regulation of cellular communication by signaling microdomains in the blood vessel wall. Pharmacol. Rev., 2014; 66: 513-569

[4] Brähler S., Kaistha A., Schmidt V.J., Wölfle S.E., Busch C., Kaistha B.P., Kacik M., Hasenau A.L., Grgic I., Si H., Bond C.T., Adelman J.P., Wulff H., de Wit C., Hoyer J., Köhler R.: Genetic deficit of SK3 and

IK1 channels disrupts the endothelium-derived hyperpolarizing factor vasodilator pathway and causes hypertension. Circulation, 2009; 119: 2323-2332

[5] Brøndum E., Kold-Petersen H., Simonsen U., Aalkjaer C.: NS309 restores EDHF-type relaxation in mesenteric small arteries from type 2 diabetic ZDF rats. Br. J. Pharmacol., 2010; 159: 154-165

[6] Brown B.M., Shim H., Wulff H.: Are there superagonists for calcium-activated potassium channels? Channels, 2017; 11: 504-506

[7] Bryan R.M Jr., You J., Golding E.M., Marrelli S.P.: Endotheliumderived hyperpolarizing factor: a cousin to nitric oxide and prostacyclin. Anesthesiology., 2005; 102: 1261-1277

[8] Burnham M.P., Bychkov R., Félétou M., Richards G.R., Vanhoutte P.M., Weston A.H., Edwards G.: Characterization of an apamin-sensitive small-conductance Ca²⁺-activated K⁺ channel in porcine coro-

nary artery endothelium: relevance to EDHF. Br. J. Pharmacol., 2002; 135: 1133-1143

[9] Büssemaker E., Popp R., Fisslthaler B., Larson C.M., Fleming I., Busse R., Brandes R.P.: Aged spontaneously hypertensive rats exhibit a selective loss of EDHF-mediated relaxation in the renal artery. Hypertension, 2003; 42: 562-568

[10] Campos Rosa J., Galanakis D., Piergentili A., Bhandari K., Ganellin C.R., Dunn P.M., Jenkinson D.H.: Synthesis, molecular modeling, and pharmacological testing of bis-quinolinium cyclophanes: potent, non-peptidic blockers of the apamin-sensitive Ca²⁺-activated K⁺ channel. J. Med. Chem., 2000; 43: 420-431

[11] Chen Y.J., Nguyen H.M., Maezawa I., Grössinger E.M., Garing A.L., Köhler R., Jin L.W., Wulff H.: The potassium channel KCa3.1 constitutes a pharmacological target for neuroinflammation associated with ischemia/reperfusion stroke. J. Cereb. Blood Flow Metab., 2016; 36: 2146-2161

[12] Chennupati R., Lamers W.H., Koehler S.E., De Mey J.G.: Endothelium-dependent hyperpolarization-related relaxations diminish with age in murine saphenous arteries of both sexes. Br. J. Pharmacol., 2013; 169: 1486-1499

[13] Christophersen P., Wulff H.: Pharmacological gating modulation of small – and intermediate-conductance Ca²⁺-activated K⁺ channels (K_{c_a} 2.x and K_{c_a} 3.1). Channels, 2015; 9: 336-343

[14] Cidad P., Miguel-Velado E., Ruiz-McDavitt C., Alonso E., Jiménez-Pérez L., Asuaje A., Carmona Y., García-Arribas D., López J., Marroquín Y., Fernández M., Roqué M., Pérez-García M.T., López-López J.R.: Kv1.3 channels modulate human vascular smooth muscle cells proliferation independently of mTOR signaling pathway. Pflugers Arch., 2015; 467: 1711-1722

[15] Coleman N., Brown B.M., Oliván-Viguera A., Singh V., Olmstead M.M., Valero M.S., Köhler R., Wulff H.: New positive Ca²⁺activated K⁺ channel gating modulators with selectivity for K_{Ca}3.1. Mol. Pharmacol., 2014; 86: 342-357

[16] Comerma-Steffensen S.G., Carvacho I., Hedegaard E.R., Simonsen U.: Small and intermediate calcium-activated potassium channel openers improve rat endothelial and erectile function. Front. Pharmacol., 2017; 8: 660

[17] Dalsgaard T., Kroigaard C., Simonsen U.: Calcium-activated potassium channels – a therapeutic target for modulating nitric oxide in cardiovascular disease? Expert Opin. Ther. Targets, 2010; 14: 825-837

[18] Damkjaer M., Nielsen G., Bodendiek S., Staehr M., Gramsbergen J.B., de Wit C., Jensen B.L., Simonsen U., Bie P., Wulff H., Köhler R.: Pharmacological activation of K_{ca}3.1/K_{ca}2.3 channels produces endothelial hyperpolarization and lowers blood pressure in conscious dogs. Br. J. Pharmacol., 2012; 165: 223-234

[19] Devor D.C., Singh A.K., Frizzell R.A., Bridges R.J.: Modulation of Cl – secretion by benzimidazolones. I. Direct activation of a Ca(2+)-dependent K+ channel. Am. J. Physiol., 1996; 271: L775-L784

[20] Diness J.G., Bentzen B.H., Sørensen U.S., Grunnet M.: Role of calcium-activated potassium channels in atrial fibrillation pathophysiology and therapy. J. Cardiovasc. Pharmacol., 2015; 66: 441-448

[21] Dora K.A., Gallagher N.T., McNeish A., Garland C.J.: Modulation of endothelial cell K_{ca}3.1-channels during endothelium-derived hyperpolarizing factor signaling in mesenteric resistance arteries. Circ. Res., 2008; 102: 1247-1255

[22] Edwards G., Félétou M., Weston A.H.: Endothelium-derived hyperpolarising factors and associated pathways: a synopsis. Pflugers Arch., 2010; 459: 863-879

[23] Félétou M.: Endothelium-dependent hyperpolarization and endothelial dysfunction. J. Cardiovasc. Pharmacol., 2016; 67: 373-387

[24] Félétou M., Vanhoutte P.M.: EDHF: an update. Clin. Sci., 2009; 117: 139-155

[25] Félétou M., Vanhoutte P.M.: Endothelium-dependent hyperpolarization of canine coronary smooth muscle. Br. J. Pharmacol., 1988; 93: 515-524

[26] Félétou M., Vanhoutte P.M.: Endothelium-dependent hyperpolarization: No longer an f-word! J. Cardiovasc. Pharmacol., 2013; 61: 91-92

[27] Feske S., Wulff H., Skolnik E.Y.: Ion channels in innate and adaptive immunity. Annu. Rev. Immunol., 2015; 33: 291-353

[28] Filosa J.A., Yao X., Rath G.: TRPV4 and the regulation of vascular tone. J. Cardiovasc. Pharmacol., 2013, 61: 113-119

[29] Freise C., Heldwein S., Erben U., Hoyer J., Köhler R., Jöhrens K., Patsenker E., Ruehl M., Seehofer D., Stickel F., Somasundaram R.: K*-channel inhibition reduces portal perfusion pressure in fibrotic rats and fibrosis associated characteristics of hepatic stellate cells. Liver Int., 2015; 35: 1244-1252

[30] Furchgott R.F., Zawadzki J.V.: The obligatory role of endothelial cells in the relaxation of arterial smooth muscle by acetylcholine. Nature, 1980; 288: 373-376

[31] Garland C.J., Dora K.A.: EDH: endothelium-dependent hyperpolarization and microvascular signalling. Acta Physiol., 2017; 219: 152-161

[32] Giachini F.R.C., Carneiro F.S., Lima V.V., Carneiro Z.N., Dorrance A., Webb R.C., Tostes R.C.: Up-regulation of intermediate calciumactivated potassium channels counterbalance the impaired endothelium-dependent vasodilatation in stroke-prone spontaneously hypertensive rats. Transl. Res., 2009; 154: 183-193

[33] Giangiacomo K.M., Sugg E.E., Garcia-Calvo M., Leonard R.J., McManus O.B., Kaczorowski G.J., Garcia M.L.: Synthetic charybdotoxin-iberiotoxin chimeric peptides define toxin binding sites on calcium-activated and voltage-dependent potassium channels. Biochemistry, 1993; 32: 2363-2370

[34] Grgic I., Kaistha B.P., Paschen S., Kaistha A., Busch C., Si H., Köhler K., Elsässer H.P., Hoyer J., Köhler R.: Disruption of the Gardos channel (K_{ca} 3.1) in mice causes subtle erythrocyte macrocytosis and progressive splenomegaly. Pflügers Arch., 2009; 458: 291-302

[35] Grunnet M., Jespersen T., Angelo K., Frøkjaer-Jensen C., Klaerke D.A., Olesen S.P., Jensen B.S.: Pharmacological modulation of SK3 channels. Neuropharmacology, 2001; 40: 879-887

[36] Hasenau A.L., Nielsen G., Morisseau C., Hammock B.D., Wulff H., Köhler R.: Improvement of endothelium-dependent vasodilations by SKA-31 and SKA-20, activators of small – and intermediate-conductance Ca²⁺-activated K⁺-channels. Acta Physiol., 2011; 203: 117-126

[37] Hilgers R.H., Todd J.Jr., Webb R.C.: Regional heterogeneity in acetylcholine-induced relaxation in rat vascular bed: role of calcium-activated K⁺ channels. Am. J. Physiol. Heart Circ. Physiol., 2006; 291: H216-H222

[38] Hilgers R.H., Webb R.C.: Reduced expression of SK_{ca} and IK_{ca} channel proteins in rat small mesenteric arteries during angiotensin II-induced hypertension. Am. J. Physiol. Heart Circ. Physiol, 2007; 292: H2275-H2284

[39] Ignarro L.J., Buga G.M., Byrns R.E., Wood K.S., Chaudhuri G.: Endothelium-derived relaxing factor and nitric oxide possess identical pharmacologic properties as relaxants of bovine arterial and venous smooth muscle. J. Pharmacol. Exp. Ther., 1988; 246: 218-226

[40] Ishii T.M., Maylie J., Adelman J.P.: Determinants of apamin and d-tubocurarine block in SK potassium channels. J. Biol. Chem., 1997; 272: 23195-23200

[41] Kloza M., Baranowska-Kuczko M., Karpińska O., Kusaczuk M., Malinowska B., Kozłowska H.: EDH-type responses to the activator of potassium KCa2.3 and KCa3.1 channels SKA-31 in the small mesenteric artery from spontaneously hypertensive rats. Cardiovasc. Res., 2016; 111: S103

[42] Kloza M., Baranowska-Kuczko M., Malinowska B., Karpińska

O., Harasim-Symbor E., Kasacka I., Kozłowska H.: The influence of DOCA-salt hypertension and chronic administration of the FAAH inhibitor URB597 on K_{ca} 2.3/ K_{ca} 3.1-EDH-type relaxation in rat small mesenteric arteries. Vascul. Pharmacol., 2017; 99: 65-73

[43] Köhler R., Eichler I., Schönfelder H., Grgic I., Heinau P., Si H.A., Hoyer J.: Impaired EDHF-mediated vasodilation and function of endothelial Ca²⁺-activated K⁺ channels in uremic rats. Kidney Int., 2005; 67: 2280-2287

[44] Köhler R., Kaistha B.P., Wulff H.: Vascular K_{Ca} -channels as therapeutic targets in hypertension and restenosis disease. Expert Opin. Ther. Targets, 2010; 14: 143-155

[45] Köhler R, Oliván-Viguera A, Wulff H.: Endothelial small – and intermediate-conductance K channels and endothelium-dependent hyperpolarization as drug targets in cardiovascular disease. Adv. Pharmacol., 2016; 77: 65-104

[46] Kong B.W., Man R.Y., Gao Y., Vanhoutte P.M., Leung S.W.: Reduced activity of SK_{ca} and Na-K ATPase underlies the accelerated impairment of EDH-type relaxations in mesenteric arteries of aging spontaneously hypertensive rats. Pharmacol. Res. Perspect., 2015; 3: e00150

[47] Kozłowska H., Baranowska M., Gromotowicz A., Malinowska B.: EDHF – śródbłonkowy czynnik hiperpolaryzujący. Znaczenie w fizjologii i chorobach naczyń krwionośnych. Postępy Hig. Med. Dośw., 2007; 61: 555-564

[48] Kroigaard C., Dalsgaard T., Nielsen G., Laursen B.E., Pilegaard H., Köhler R., Simonsen U.: Activation of endothelial and epithelial K_{ca} 2.3 calcium-activated potassium channels by NS309 relaxes human small pulmonary arteries and bronchioles. Br. J. Pharmacol., 2012; 167: 37-47

[49] Ledoux J., Werner M.E., Brayden J.E., Nelson M.T.: Calciumactivated potassium channels and the regulation of vascular tone. Physiology, 2006; 21: 69-79

[50] Leung S.W., Vanhoutte P.M.: Endothelium-dependent hyperpolarization: age, gender and blood pressure, do they matter? Acta Physiol., 2017; 219: 108-123

[51] Mishra R.C., Belke D., Wulff H., Braun A.P.: SKA-31, a novel activator of SK_{ca} and IK_{ca} channels, increases coronary flow in male and female rat hearts. Cardiovasc. Res., 2013; 97: 339-348

[52] Mishra R.C., Mitchell J.R., Gibbons-Kroeker C., Wulff H., Belenkie I., Tyberg J.V., Braun A.P.: A pharmacologic activator of endothelial KCa channels increases systemic conductance and reduces arterial pressure in an anesthetized pig model. Vascul. Pharmacol., 2016; 79: 24-31

[53] Nilius B., Droogmans G.: Ion channels and their functional role in vascular endothelium. Physiol. Rev., 2001; 81: 1415-1459

[54] Oliván-Viguera A., Valero M.S., Pinilla E., Amor S., García-Villalón Á.L., Coleman N., Laría C., Calvín-Tienza V., García-Otín Á.L., Fernández-Fernández J.M., Murillo M.D., Gálvez J.A., Díaz-de-Villegas M.D., Badorrey R., Simonsen U. i wsp.: Vascular reactivity profile of novel KCa 3.1-selective positive-gating modulators in the coronary vascular bed. Basic Clin. Pharmacol. Toxicol., 2016; 119: 184-192

[55] Ozkor M.A., Quyyumi A.A.: Endothelium-derived hyperpolarizing factor and vascular function. Cardiol. Res. Pract., 2011; 2011: 156146

[56] Radtke J., Schmidt K., Wulff H., Köhler R., de Wit C.: Activation of KCa3.1 by SKA-31 induces arteriolar dilatation and lowers blood pressure in normo – and hypertensive connexin40-deficient mice. Br. J. Pharmacol., 2013; 170: 293-303

[57] Rauer H., Lanigan M.D., Pennington M.W., Aiyar J., Ghanshani S., Cahalan M.D., Norton R.S., Chandy K.G.: Structure-guided transformation of charybdotoxin yields an analog that selectively targets Ca²⁺-activated over voltage-gated K⁺ channels. J. Biol. Chem., 2000; 275: 1201-1208

[58] Saliez J., Bouzin C., Rath G., Ghisdal P., Desjardins F., Rezzani

R., Rodella L.F., Vriens J., Nilius B., Feron O., Balligand J.L., Dessy C.: Role of caveolar compartmentation in endothelium-derived hyperpolarizing factor-mediated relaxation: Ca²⁺ signals and gap junction function are regulated by caveolin in endothelial cells. Circulation, 2008; 117: 1065-1074

[59] Sandow S.L., Neylon C.B., Chen M.X., Garland C.J.: Spatial separation of endothelial small – and intermediate-conductance calcium-activated potassium channels (K_{ca}) and connexins: possible relationship to vasodilator function? J. Anat., 2006; 209: 689-698

[60] Sankaranarayanan A., Raman G., Busch C., Schultz T., Zimin P.I., Hoyer J., Köhler R., Wulff H.: Naphtho[1,2-d]thiazol-2-ylamine (SKA-31), a new activator of K_{ca}^2 and K_{ca}^3 .1 potassium channels, potentiates the endothelium-derived hyperpolarizing factor response and lowers blood pressure. Mol. Pharmacol., 2009; 75: 281-295

[61] Schubert R., Nelson M.T.: Protein kinases: tuners of the BKCa channel in smooth muscle. Trends Pharmacol. Sci., 2001; 22: 505-512

[62] Seki T., Goto K., Kiyohara K., Kansui Y., Murakami N., Haga Y., Ohtsubo T., Matsumura K., Kitazono T.: Downregulation of endothelial transient receptor potential vanilloid type 4 channel and small-conductance of Ca^{2*} -activated K⁺ channels underpins impaired endothelium-dependent hyperpolarization in hypertension. Hypertension, 2017; 69: 143-153

[63] Shimokawa H., Godo S.: Diverse functions of endothelial NO synthases system: NO and EDH. J. Cardiovasc. Pharmacol., 2016; 67: 361-366

[64] Simonet S., Isabelle M., Bousquenaud M., Clavreul N., Félétou M., Vayssettes-Courchay C., Verbeuren T.J.: K_{c_q} 3.1 channels maintain endothelium-dependent vasodilatation in isolated perfused kidneys of spontaneously hypertensive rats after chronic inhibition of NOS. Br. J. Pharmacol., 2012; 167: 854-867

[65] Smith P.D., Brett S.E., Luykenaar K.D., Sandow S.L., Marrelli S.P., Vigmond E.J., Welsh D.G.: $K_{\rm IR}$ channels function as electrical amplifiers in rat vascular smooth muscle. J. Physiol., 2008; 586: 1147-1160

[66] Stankevicius E., Dalsgaard T., Kroigaard C., Beck L., Boedtkjer E., Misfeldt M.W., Nielsen G., Schjorring O., Hughes A., Simonsen U.: Opening of small and intermediate calcium-activated potassium channels induces relaxation mainly mediated by nitric-oxide release in large arteries and endothelium-derived hyperpolarizing factor in small arteries from rat. J. Pharmacol. Exp. Ther., 2011; 339: 842-850

[67] Straub A.C., Zeigler A.C., Isakson B.E.: The myoendothelial junction: connections that deliver the message. Physiology, 2014; 29: 242-249

[68] Strøbæk D., Brown D.T., Jenkins D.P., Chen Y.J., Coleman N., Ando Y., Chiu P., Jørgensen S., Demnitz J., Wulff H., Christophersen P.: NS6180, a new K_{ca}3.1 channel inhibitor prevents T-cell activation and inflammation in a rat model of inflammatory bowel disease. Br. J. Pharmacol., 2013; 168: 432-444

[69] Strøbæk D., Teuber L., Jørgensen T.D., Ahring P.K., Kjær K., Hansen R.S., Olesen S.P., Christophersen P., Skaaning-Jensen B.: Activation of human IK and SK Ca²⁺-activated K⁺ channels by NS309 (6,7-dichloro-1H-indole-2,3-dione 3-oxime). Biochim. Biophys. Acta., 2004; 1665: 1-5

[70] Taylor M.S., Bonev A.D., Gross T.P., Eckman D.M., Brayden J.E., Bond C.T., Adelman J.P., Nelson M.T.: Altered expression of small-conductance Ca²⁺-activated K⁺ (SK3) channels modulates arterial tone and blood pressure. Circ. Res., 2003; 93: 124-131

[71] Vanhoutte P.M., Shimokawa H., Feletou M., Tang E.H.: Endothelial dysfunction and vascular disease – a 30th anniversary update. Acta Physiol., 2017; 219: 22-96

[72] Waeckel L., Bertin F., Clavreul N., Damery T., Köhler R., Paysant J., Sansilvestri-Morel P., Simonet S., Vayssettes-Courchay C., Wulff H., Verbeuren T.J., Félétou M.: Preserved regulation of renal perfusion pressure by small and intermediate conductance K_{ca} channels in hypertensive mice with or without renal failure. Pflugers Arch., 2015; 467: 817-831

[73] Weston A.H., Porter E.L., Harno E., Edwards G.: Impairment of endothelial SK_{ca} channels and of downstream hyperpolarizing pathways in mesenteric arteries from spontaneously hypertensive rats. Br. J. Pharmacol., 2010; 160: 836-843

[74] Wulff H., Köhler R.: Endothelial small-conductance and intermediate-conductance K_{ca} channels: an update on their pharmacology and usefulness as cardiovascular targets. J. Cardiovasc. Pharmacol., 2013; 61; 102-112

[75] Wulff H., Miller M.J., Hansel W., Grissmer S., Cahalan M.D., Chandy K.G.: Design of a potent and selective inhibitor of the intermediate-conductance Ca²⁺ – activated K⁺ channel, *IKCa1*: a potential immunosuppressant. Proc. Natl. Acad. Sci. USA, 2000; 97: 8151-8156

[76] Yamamoto Y., Imaeda K., Suzuki H.: Endothelium-dependent hyperpolarization and intercellular electrical coupling in guineapig mesenteric arterioles. J. Physiol., 1999; 514: 505-513

[77] Zhou X.B., Feng Y.X., Sun Q., Lukowski R., Qiu Y., Spiger K., Li Z., Ruth P., Korth M., Skolnik E.Y., Borggrefe M., Dobrev D., Wieland T.: Nucleoside diphosphate kinase B-activated intermediate conductance potassium channels are critical for neointima formation in mouse carotid arteries. Arterioscler. Thromb. Vasc. Biol., 2015; 35: 1852-1861

Autorki deklarują brak potencjalnych konfliktów interesów.